

Виділяють і інші критерії для їх класифікації. [3, с.67].

Список використаних джерел:

1. Конституційне право України: Підручник / за заг. ред. В.Л. Федоренка. – 4-е вид., перероб. і доопр.; передмова проф. В.М. Шаповала. – К.: 2012. –727 с.
2. Актуальні проблеми конституційного права України: підручник /за заг. ред. проф. Олійника А.Ю. – К.: «Центр учбової літератури», 2013. -554 с.
3. Єловських, Уляна Олексіївна. Конституційне право України : навч.-метод. посіб. для студ. усіх спец. ун-ту ден. форм навч. / У. О. Єловських; М-во освіти і науки, молоді та спорту України, Держ. закл. «Луган. нац. ун-т ім. Т. Шевченка». — Луганськ : ДЗ «ЛНУ ім. Т. Шевченка», 2013. — 182 с

ДЕМОКРАТИЧНИЙ РЕЖИМ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Мазай Д.С., учениця 11-А класу ліцею № 144 м. Києва імені Г. Ващенка

Актуальність обраної теми полягає у тому, що проблема становлення демократії є однією з найважливіших в Україні.

Демократія в етимологічному тлумаченні – влада народу. Класичне означення демократії дав А. Лінкольн: «Демократія – це правління народу, обране народом і для народу». Сучасні підходи до сутності демократії досить різноманітні, їх можна згрупувати в два основні напрями. Одні автори вважають, що демократія — це не метод організації особливої політичної сфери життя, а спосіб функціонування й розвитку всього суспільства як цілого. Інші вчені розглядають демократію як технологію формування і здійснювання влади. Найповнішого втілення такі погляди набули в теоріях елітарної демократії.

На думку американського політолога Р. Макаявера, «демократія не може бути правлінням більшості чи правлінням мас. Це, насамперед, — спосіб визначання: хто правитиме і, в загальному плані, з якими цілями». Класичним у цьому плані є характеристика демократії, яку запропонував І. Шумпетер: «Індивіди добиваються влади для приймання рішень засобами конкурентної боротьби за голоси народу», отже, «демократія є правлінням політиків».

Ідеальних демократичних режимів не існує. Вони досить різноманітні. Однак є деякі спільні ознаки, притаманні всім демократіям:

- вільні вибори правителів, які передбачають щонайменше три умови: 1) свободу висування кандидатур; 2) свободу виборчого права, тобто загальне й рівне виборче право за принципом «одна людина – один голос»; 3) свободу голосування (воно має бути таємним), рівність усіх в інформації й можливості вести пропаганду під час виборчої кампанії;
- наявність представницьких органів, які формуються на основі загальних виборів;
- виконавча влада походить від народу (президентська республіка) чи від представницького органу (парламентська республіка);
- поділ державної влади на гілки: законодавчу, виконавчу і судову з визначенням функційних прерогатив кожної з них;
- легальна діяльність політичних і громадських організацій;
- визнавання і здійснювання на практиці принципів конституційності і законності як з боку владних органів, так і окремими громадянами;
- рівноправність громадян, проголошення і здійснювання на практиці демократичних прав і свобод;
- економічний плюралізм і розвинуті сектори економіки, вільні від прямого державного втручання;
- розвинуте громадянське суспільство.

Існування демократії пов'язують з республіканською формою правління і виділяють два підтипи демократичних режимів: парламентський і президентський, характеристики яких відповідають цим формам і які я вже розглянула вище.

Основними демократичними принципами, що забезпечують функціонування сучасного цивілізованого суспільства, є такі: 1) політична свобода – свобода вибору суспільного ладу і форми правління, право народу визначати і змінювати конституційний лад (ст. 5 Конституції України), забезпечення захисту і її людини. Свобода має первинне призначення — на її основі може виникнути рівність і нерівність, але вона допускає рівноправність; 2) рівноправність громадян – означає рівність усіх перед законом, рівну відповідальність за скоєне правопорушення, право на рівний захист перед судом. Дотримання рівноправності гарантується: не може бути привілеїв або обмежень за

ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового становища, місця проживання, за мовними або іншими ознаками. Найважливіший аспект рівноправності – рівність прав і свобод чоловіка і жінки, що мають однакові можливості для їх реалізації; 3) виборність органів держави і постійний контакт із ними населення – допускає формування органів влади і місцевого самоврядування шляхом народного волевиявлення, забезпечує їх змінюваність, підконтрольність і взаємоконтроль, рівну можливість кожного реалізувати свої виборчі права. У демократичній державі ті самі люди не повинні тривалий час безперервно обіймати посади в органах влади: це викликає недовіру громадян, призводить до втрати легітимності цих органів; 4) поділ влади – означає взаємозалежність і взаємне обмеження різних гілок влади: законодавчої, виконавчої, судової, що служить перешкодою для перетворення влади на засіб придушення свободи і рівності; 5) прийняття рішень за волею більшості при обов'язковому дотриманні прав меншості – означає поєднання волі більшості з гарантіями прав особи, яка перебуває в меншості – етнічній, релігійній, політичній; відсутність дискримінації, придушення прав особи, яка не є у більшості при прийнятті рішень; 6) плюралізм — означає багатоманітність суспільних явищ, розширює коло політичного вибору, допускає не лише плюралізм думок, але й політичний плюралізм – множинність партій, суспільних об'єднань тощо з різними програмами та статутами, що діють у рамках конституції.

ЯК ЗАБЕЗПЕЧИТИ УКРАЇНІ ЄДНІСТЬ, ЦІЛІСНІСТЬ ТА КОНСОЛІДАЦІЮ?

Ковальчук М.О., учениця 10 класу спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів № 148 м. Києва
Науковий керівник: д.ю.н., професор, професор кафедри загальноправових дисциплін
ННІПП НАВС Камінська Н.В.

На нашій планеті немає жодного куточка, де не жили б живі організми. Для існування кожного з них потрібно не тільки певне середовище, але й складові, які забезпечують їхнє життя.

Наша Україна також є живим організмом. Західна Україна – це совість та, найголовніше, – серце. Центральна Україна – це свідомість, східна – це працьовиті руки, південна – це радість та гумор. Голова і розум в нашій країні – це Київ. Тут приймаються важливі рішення, плани дій та шляхи вирішення ситуацій. А північна Україна – це привабливість та чарівність, яка доповнює красу всієї країни.

А тепер уявімо, що деякі з цих складових перестануть гідно функціонувати. Організм не зможе працювати. Для нормального існування будь-якої живої істоти потрібна чудова злагодженість роботи усіх її складових. А в разі хвороби – звертатися до лікаря. А хто у нашому випадку лікар? Сусідні держави? Кількість повернених вкрадених у нас грошей? Чи може щоденні звернення чиновників Європейського Союзу? Народ – ось справжній лікар!

Кожен з нас повинен виправляти свої помилки. А іноді – й чужі, якщо мова йде про суспільство. Деякі люди, які відповідальні за роботу певних складових частин – адміністративно-територіальних одиниць України зараз або не розуміють скоєного, або мають недостатньо досвіду у деяких своїх вчинках.

Дуже великі труднощі в економічному і політичному житті нашої країни призвели до хвороби під назвою «криза». Наразі ця хвороба має критичну стадію, але як завжди, в організмі, що занедужав, на боротьбу з нею повстає імунітет. Ім'я цьому імунітету – український народ. А народ, розуміючи стан нашої країни, зараз як ніколи згуртувався і почав усвідомлювати, що тільки він відповідальний за одужання України.

На шляху до цього одужання народ поніс величезні втрати: як територіальні, так і людські. Славні герої Небесної сотні, загиблі українські солдати назавжди залишаться з народом і будуть прикладом мужності, рішучості на шляху до свободи і незалежності України.

І тепер, перед загрозою подальшого розвитку зовнішньої агресії, наш народ став єдиним як ніколи: на півночі і півдні, на заході та сході.

Саме тепер ми можемо сказати, що ми – НАЦІЯ, ми – УКРАЇНЦІ, і наша країна ЄДИНА, НЕЗАЛЕЖНА і ЦІЛІСНА!